

VOLKENVADERLAND

NATIONAAL-SOCIALISTISCH WEEKBLAD

REDACTIE-ADRES: MALIEBAAN 35 - UTRECHT - TELEF. 16543

UITGAVE: NENASU - POSTBUS 2 - LEIDEN - TELEFOON 21545 - 21546

Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 0.80 per kwartaal. Oost- en West-Indië f 1.-, Buitenland f 1.20 per kwartaal. Incassokosten f 0.15. Losse nummers 6 cent, in Indië 10 cent. Voor abonnement: Administratie „Volk en Vaderland” - Postbus 2 - Leiden - Telefoon 21545 - Postgiro 207915

Voor advertenties: Administratie „Volk en Vaderland” - Postbus 2 - Leiden - Postgiro 207915 Gewone advertenties 32 cent per regel - Tekstadvertenties 60 cent per regel. Bij contract reductie. Kameraadjes bij vooruitbetaling 50 cent. Minimum 5 regels. Elke regel meer 10 cent

DE VOLKSGEZONDHEID

HET MEDISCH FRONT GESTICHT

De grondslagen van het nationaal-socialisme zijn Volk en Vaderland. Anderen noemen dit Bloed en Bodem, weer anderen spreken van Ras en Levensruimte, maar het komt altijd op hetzelfde neer, n.l. dat het gaat om een gezonde volksgemeenschap, die plaats en ruimte heeft om zich te ontwikkelen naar eigen aard en vermogen.

DE huidige wereldoorlog is niet anders dan de gewelddadige afsluiting van het hardste en meest meedoogenloze tijdvak in de geschiedenis van Europa, het tijdvak van het kapitalisme. Het kapitalisme, dat aan velen welvaart heeft gebracht ten koste van het geluk en het welzijn van miljoenen. Dit kapitalisme is in zijn laatste tijdvak gedragen door het parlementarisme en de democratie of juist gezegd: het parlementarisme en de democratie dienden om het kapitalisme in stand te houden en het opkomende volkske socialisme er onder te houden. Daarom staan nu als kampioenen tegenover elkander het kapitalistisch-democratische Engeland en het nationaal-socialistische Duitsland. Wij gelooven onvoorwaardelijk aan de overwinning van het socialisme over het kapitalisme en staan met ons gansche hart aan den kant van het socialisme.

Het nieuwe Europa zal nationaal-socialistisch en fascistisch zijn. Daar waar Germanen wonen, zij het in Duitsland, in de Nederlanden, in Zweden, in Noorwegen of Denemarken, daar zal in het nieuwe Europa heerschen het besef van de lotsverbondenheid op leven en dood. Ieder Germaansch volk zal zijn bijdrage leveren. Het is de taak van het Nederlandsche volk, om zoo sterk en gezond mogelijk toe te treden tot den bond, die naar wij hopen en vertrouwen zal worden gesticht om de samenwerking van allen die van één bloed zijn te verzekeren tot in lengte van dagen.

Ons volk heeft niet straffeloos een groot aandeel gehad in het kapitalisme. Daar, waar het den menschen weelde gaf, werkte het verslappend. Daar waar het de menschen knechtte, ontrecthte en tot lastdieren verlaagde, werkte het ondermijnd en vernietigend.

Hoevele duizenden zijn in hun natuurlijke groei belemmerd door onvoldoende voeding, onvoldoende kleding, onvoldoende zorg? Hoevele duizenden zijn niet geknakt, doordat hun fiere menscheijke gevoels werden beleedigd?

Het nationaal-socialisme heeft alle volksgeenooten te brengen de geboortigheid in eigen volk. Dit is het eenige ware socialisme, dat alleen werkelijkheid kan worden in een gezond volk, want alleen een gezond

volk kan de levensfakkel van de eene generatie op de andere overbrengen, heeft den noodigen levensduur, den levensmoed en de kracht om zich door gestagen noesten arbeid en eerlijken strijd in stand te houden.

WAT beteekenen goed en geld, wat beteekenen alle schatten der aarde, vergeleken bij de lichamelijke en geestelijke gezondheid van een volk? Geef een gezond volk een goeden bodem, een behoorlijke levensruimte en het zal zich handhaven door de eeuwen heen.

Daarom is naast het behoud van den bodem, het bewaren en verbeteren van de volksgezondheid de eerste taak van een overheid, die het volk tot zegen wil strekken. Niet sluitende budgetten van staatsapparaten, noch verdeling van ambten volgens politieke partijen zijn zaken van primair volksbelang, doch de vraag: hoe kunnen de groote en kleinere gezinnen hun kinderen op de beste wijze groot brengen, hoe kan de arbeidskracht in stand gehouden worden, hoe kan de levensmoed en de levensblijheid worden vergroot.

Dit geldt voor alle volkeren en alle tijden; de volkeren, die in den loop der eeuwen te gronde zijn gegaan, hebben dit verdiend, omdat zij niet handelden volgens deze eeuwige beginselen. Meer dan ooit geldt dit in dezen tijd, nu wij leven na een tijdperk van vele jaren van uitputting door de voortdurende werkloosheid op groote schaal en nu de oorlog, die den weg moet banen naar betere tijden, nieuwe groote beperkingen oplegt.

Nu meer dan ooit dient de grootste zorg te worden besteed aan de verbetering van de volksgezondheid, aan de rassenhygiëne. Het zal straks niet meer mogelijk zijn, dat kinderen, — zooals nu met ongetelde duizenden het geval is, — lichamelijke onvoldoende worden verzorgd, hetgeen een stempel zal drukken op hun geheele verdere leven. Het zal niet meer mogelijk moeten zijn, dat hardzwoegende moeders en huisvrouwen, dat plichtsgetrouwe werkers en wersters het ziek zijn moeten beschouwen als een dubbele plaag, waartegen zij niet worden beschermd. Zelfs in de gezinnen waar welvaart heerscht, beteekent ziekte — behalve een lichamelijke

pleeg — de zekerste weg naar den financiële ondergang.

Hebben wij dan geen doktoren, die bekwaam en zich hun sociale roeping bewust zijn? Hebben wij dan geen verpleegsters, die niet beter vragen dan zich in dienst te stellen van de volksgemeenschap? Er zijn er vele duizenden, geschoold en offervaardig.

Maar wat ontbreekt, dat is de organisatie doebewust opgebouwd en geleid, die de zoo broodnoodige eenheid brengt en de medische verzorging van ons volk ziet als een taak, die zal worden verricht door doktoren, apothekers, verplegers en verpleegsters en alle anderen die in een front staan, het medisch front met den vijand voor zich: alles wat de volksgezondheid bedreigt.

Dit medisch front op te bouwen is een groot sociaal werk. Er bestaat geen sociaal voelend geneesheer of verplegende, die zich daaraan niet van ganser harte zal willen wijden. Zij, die alleen een beroep uitoefenen om geld te maken of in het onderhoud te voorzien — en derulken zijn er ook — zullen zich afzijdig houden, zij leven nog in het kapitalistisch stelsel, dat verdwijnen gaat. Maar ik ben ervan

Hoofdartikel van Mussert

overtuigd, dat dit een kleine minderheid is en dat allen, die al sinds jaren hun beste krachten gewijd hebben aan de ziekenzorg en den gezondheidsdienst en daarbij op duizend beletselen zijn gestooten, die een gevolg waren van de elkander tegenstrevende krachten, met vreugde zullen zien, dat gelijkgerichte krachten zoo ontzaglijk veel meer tot stand zullen brengen, wanneer hun de gelegenheid daartoe wordt geboden.

Ik ben dankbaar, dat een van mijn meest bekwame en beproefde medewerkers, kameraad J. W. de Rutter uit Amsterdam de bevordering van de volksgezondheid wil ter hand nemen en dat het hem gelukt is als leider van het medisch front bereid te vinden dr. Schalijs uit Arnhem en als plaatsvervangend leider dr. Croin uit Den Haag. Mogen zij in de medische kringen die loyale en hartelijke medewerking vinden, die overeenkomt met het nobel streven: een fier en gezond Nederlandsch volk in het nieuwe Europa.

MUSSERT

Utrecht, 26 November 1940.

DE TAAK VAN DEN MEDICUS

VOLKSGENOOTEN.

Wij maken deel uit van een volk, dat over goede geestelijke eigenschappen beschikt, maar wij allen weten dat er op het gebied van t.b.c., rachitis, reumatiek, tandaries, enz. geweldig wordt geleden. Dit lijden wordt bestreden door een leger doctoren, verenigingen enz., die ieder voor zich een schitterend werk verrichten en die op een peil staan, waarvoor wij ons niet behoeven te schamen. Integendeel, er zullen weinig landen te vinden zijn, waar in verhouding zulk een aantal goede idealistische krachten werken. Des te bedroevender is het, dat het resultaat niet beter is. De oorzaken hiervan zijn onder meer:

Geldelijke zorgen, politieke en geloofsverdeeldheid, al te zakelijke opvattingen van vele ziekenfondsen en verenigingen, enz., enz.

Al deze oorzaken dreigen den medicus los te maken van zijn ideaal. De ellende der ziekte dreigt te worden een winstgevend object voor groepen en individuen. Ons doel is den medicus los te maken van geldzorgen en de zorgen voor den ouden dag, maar wij zullen dan ook verhinderen, dat hij wordt: een kwakzalver of uitbuiters.

De taak van den medicus zal worden: In de eerste plaats het voorkomen van ziekten, in de tweede plaats het genezen daarvan.

Wij zullen ons geheel werpen op de verzorging van de aanstaande en zogende moeder, zuigeling, kleuters en opgroeiende jeugd.

Wij zullen trachten door regeeringsmaatregelen enerzijds en een goede organisatie van de deskundigen anderzijds hiervoor de gunstige voorwaarden te scheppen.

Wij stellen alle volksgeenooten, die op een of ander gebied werkzaam zijn in de gelegenheid, mede te bouwen en zullen dankbaar zijn voor hulp, maar wij zullen alles vernietigen, wat ons bij ons grootsche streven in den weg mocht staan om redenen van plat materieel of politiek gewin. Wij streven een idealen toestand na en gelooven en vertrouwen, dien te kunnen benaderen.

Als gemachtigde van den Leider voor de Volksgezondheid is mijn taak geenszins die van den oppermedicus of iets dergelijks — integendeel, wij staan op het standpunt van de deskundigheid en mijn taak zal dus moeten zijn: voor het geweldige apparaat, dat straks de volksgezondheid zal behartigen, een juiste organisatievorm vast te leggen en deskundigen te zoeken voor de onderafdelingen. Als belangrijkste onderdeel heb ik in de eerste plaats gezocht naar een leider voor het medisch front en als zoodanig is op mijn voorstel door den Leider aangesteld dr. G. Schalijs te Arnhem.

Hij heeft op zijn schouders genomen de geweldigste en schoonste taak, die ooit aan een medicus in dit land werd opgedragen. Hij zal in een wereld van doctoren, tandartsen, dierenartsen, apothekers, hun personeel, hun bonden, verenigingen en genootschappen een organisatorische orde moeten voorbereiden en scheppen, om in de toekomst al deze volksgeenooten als één groot medisch, deskundig en harmonisch blok te kunnen inzetten voor het werk, waarvoor zij geroepen zijn: het lichamelijke en geestelijke welzijn van het geheele Nederlandsche Volk.

Ik draag hem deze taak op, om haar uit te voeren in den geest van onzen Leider. Zuiver opbouwend, altijd met het groote doel voor oogen. Er wordt van hem geen politieke actie verwacht, doch ik twijfel niet, of er zullen hem politieke moeilijkheden in den weg worden gelegd en daarbij verwacht ik van hem dezelfde taaiheid, trouw en volharding, die ook onze Leider en wij in het verleden hebben getoond.

J. W. DE RUTTER
Gemachtigde van den Leider
voor Volksgezondheid

Voor verdere bijzonderheden aangaande het Medisch Front verwijzen wij naar den oproep en de artikelen op pag. 5.

WINTERHULP

Geeft op 29 en 30 Nov. a.s.

Met klem herinneren wij aan den „Oproep Winterhulp” van den Leider in ons vorige nummer. Ieder nationaal-socialist begrijpt wat een oproep van den Leider voor hem beteekent.

Ik reken er op — schreef de Leider — dat mijne kameraden bereid zijn. De Leider rekent er dus op, dat wij een offer brengen, een offer naar draagkracht voor dat deel van ons volk, dat thans nog zucht onder de gevolgen van het democratisch wanbeheer.

Het criterium van de liefde is het offer. Wij zullen toonen, dat het nationaal-socialisme onze volle onverwoestbare liefde heeft. Wij zullen toonen, dat het ons ernst is. Wij zullen bewijzen dat een oproep voor ons beteekent: d e d a d op 29 en 30 November a.s.!

De organisatie van het Medisch Front

GESPREK MET DE NIEUW BENOEMDE FUNCTIONARISSEN

PLANNEN TOT REGELING VAN HET ZIEKENFONDS-WEZEN

De lichamelijke opvoeding

IN onze Beweging is kam. De Ruiter, de nieuwbenoemde gevolmachtigde van den Leider voor de Volksgezondheid, zeker geen onbekende. Integendeel. Lid sedert Februari 1933 heeft hij de Beweging als blok-leider, groeps-leider, kring-leider, gewestelijk commissaris, district-leider en tenslotte als gevolmachtigde van den Leider voor de stad Amsterdam, plichts-getrouw gediend.

Waar de Beweging het volk is, in de beste beteekenis van het woord — zeker en vooral in een groote stad als Amsterdam — kent De Ruiter door deze functies niet alleen de Beweging in haar bonte verscheidenheid, maar eveneens de noden van ons volk in zijn onderscheiden lagen. Uit alle kringen der samenleving hebben kameraden met hem hun zorgen besproken en om raad en advies gevraagd. Door zijn beroep en het contact met collega's was hij al evenmin van de buitenwereld afgesloten. Zoo was het De Ruiter gegeven, een diep inzicht te krijgen in de sociale structuur van ons volk. Deze kennis maakt hem als bij uitstek geschikt voor de verantwoordelijke taak als gevolmachtigde van den Leider voor de Volksgezondheid, die hem thans op de schouders is gelegd. Zijn beproefde trouw aan Leider en Beweging en zijn onwrikbaar geloof in de roeping van het nationaal-socialisme,

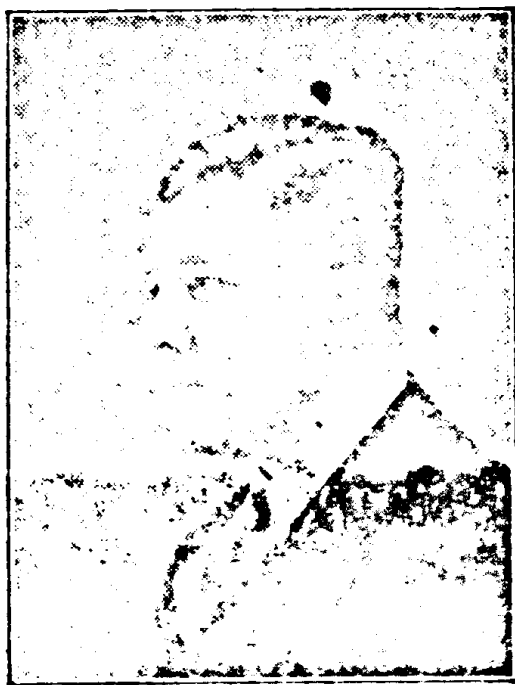
DE RUITER
Nationaal Fotokantoor

staan er borg voor, dat bij het vervullen van deze taak maar één wet geldt: dienst aan het volk.

OP 25 Juni 1898 werd Gerrit, Anthony Schallij, die tot leider van het Medisch Front is benoemd, te Schoonhoven geboren. Na in Rotterdam en Amsterdam de H.B.S. te hebben bezocht, studeerde hij aan de universiteit in Utrecht geneeskunde, waar hij in 1923 afstudeerde. In dezelfde stad was hij korten tijd assistent van prof. Snellen, om vervolgens assistent te worden bij prof. dr. G. F. Rochat aan de universiteit oogheelkunde te Groningen, waar hij na een jaar werd benoemd tot hoofd-assistent. In Mei 1926 promoveerde hij tot doctor in de geneeskunde en vestigde zich aan het einde van hetzelfde jaar als oogarts in Arnhem, waar hij een zeer drukke praktijk heeft.

Dr. Schallij was vele jaren lid van de specialistencommissie van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunde. Van zijn publicaties noemen wij zijn

proefschrift „Over het voorkomen van de cellen van Rouget op den wand van capillairen in het oog van den mensch“, „Net-vliesbloedingen na bloedtransfusie“, dat ook verscheen in de Klinische Monatsblätter für Augenheilkunde, „Een geval van eenzijdige neuro-retinitis, met sterf-

SCHALLIJ
Nationaal Fotokantoor

figuur in de macula, na influenza“, „Bijzondere verschijnselen bij Hypophysgezwelen“, dat uitgewerkt verscheen in het Wiener Archiv für innere Medizin, enz. enz. Dr. Schallij hield voorts vele lezingen en voordrachten in wetenschappelijke kringen, hij is lid van buitenlandse wetenschappelijke verenigingen, en is eveneens lid van de commissie voor beroepsbelangen van het Ned. Oogheelkundig gezelschap.

TE Dordrecht werd op 7 Mei 1893 geboren Constant Charles Adolphe Croin, arts uroloog in Den Haag, die als plaatsvervangend leider van het Medisch Front zal functioneren. Na aldaar de H.B.S. te hebben bezocht, studeerde hij aan de universiteit te Utrecht in de medicijnen. Achtereenvolgens was dr. Croin assistent van prof. Lamers te Utrecht, en de professoren Noordenbos en Remijnse te Rotterdam. In Halle, Berlijn en Parijs voltooide hij tenslotte zijn urologische studie, om zich in 1925 als specialist uroloog in Den Haag te vestigen.

IN een onderhoud, dat wij met de nieuw benoemde functionarissen mochten

CROIN
Nationaal Fotokantoor

hebben, vestigden zij er de aandacht op, dat de gezondheidstoestand van het Nederlandsche volk den toets der vergelijking met andere landen glansrijk kan doorstaan. Mede dank zij de werkzaamheid van de Maatschappijen voor Geneeskunde en dergelijke, mag worden gezegd, dat de geneeskundige verzorging van ons volk op een hoog peil staat.

Helaas is er echter veel te weinig aandacht geschonken aan de lichamelijke opvoeding. Topprestaties van enkelingen op sportgebied, waarvoor ook wij de grootste bewondering hebben, doen aan dit felt niets af. Deze kwestie zal mede de volle aandacht van het Medisch Front hebben.

Voorts is het van groot belang, dat in het ziekenfondswezen eenheid komt. De leiding van het Medisch Front acht het mogelijk, dat er uiteindelijk districtsgewijze ziekenfondsen komen, die volgens dezelfde richtlijnen werken, met wellicht in de toekomst een groot ziekenfonds voor het gehele land.

Uiteraard konden de thans benoemde functionarissen ons nog geen concrete plannen voorleggen. Wat de financiële zijde van het vraagstuk betreft, deden zij ons mede, dat het de bedoeling is, beneden een bepaalde welstandsgrens de verzekering bij ex-zeikenfondsen verplicht te stellen, terwijl anderzijds de volksgenooten die boven die welstandsgrens vallen, verplicht zullen zijn, een bijdrage te leveren in de kosten van de geneeskundige verzorging van de minder bedeelde. Ook op dit terrein zal de leidende gedachte van de nieuwe orde — één voor allen en allen voor één — zich in de praktijk uiten.

De leiding van het Medisch Front —

Artsen, tandartsen, dierenartsen, apothekers, vroedvrouwen, tandtechnici, apothekersassistenten, verplegenden en alle anderen, die te maken hebben met de volksgezondheid en die mede willen werken aan het Medisch Front, verzoek ik zich op te geven bij W. F. Daems, Sweerts de Landasstraat 53 Arnhem.

LEIDER MEDISCH FRONT

APOTHEKERS EN APOTHEKERSASSISTENTEN!

Ik verzoek de nationaal-socialistische apothekers en apothekersassistenten, zich zoo spoedig mogelijk schriftelijk te melden bij W. F. Daems, Sweerts de Landasstraat 53, Arnhem.

LEIDER MEDISCH FRONT

zoo verzekerde men ons met nadruk — rekent er op, dat al diegenen die het voorrecht hebben mede te mogen en te kunnen werken aan de lichamelijke gezondheid van het Nederlandsche volk — waaronder ook begrepen worden de apothekers, verplegsters en verplegers — met vreugde zullen medewerken aan het ongetwijfeld hoog gegrepen doel. Het ligt zeker niet in de bedoeling, om het goede dat in het verleden tot stand werd gebracht door de onderscheidene op dit terrein werkzame maatschappijen, af te breken. Integendeel rekent de leiding van het Medisch Front er op, dat deze lichamen hun volle medewerking zullen verleenen. Ten eerste in het belang van het Nederlandsche volk als geheel en ten tweede in het belang van de geneesheeren, apothekers en verplegend personeel zelf — kortom van allen die in dienst van de volksgezondheid werkzaam zijn. Laat dan iemand zich in dezen tijd afzijdig houden, door in passiviteit mokkend ten onder te gaan, in plaats van mede te werken aan het grootsche doel: een gezonde geest in een gezond volk!

Vreemd te moede...

HET moet vele menschen in ons land in deze dagen toch wel vreemd te moede zijn. Neem een man als senator De Bruyn, de voorzitter van het R.K. Werkliedenverbond. Het ware een koud kunstje uit zijn redevoeringen in en buiten de Eerste Kamer, en uit zijn artikelen in „Herstel“ een verzameling anti-nationaal-socialistische uitlatingen, verdachtmakingen, insinuaties en bewuste lasterpraatjes bijeen te sprokkelen, waarvan hij vermoedelijk zelf het meest zou schrikken. Wij hooren hem nog, brieschend van woede, tegen Van Vessum en Von Boninhausen van leer trekken in de Eerste Kamer. Voor hem was het beroemde „kwartje van Romme“ het summum van sociale voorziening, de geniale uitvinding dezer eeuw, de toegangspoort tot de nieuwe gemeenschap — waarbij vergeleken alles wat door het nationaal-socialistische Duitsland op sociaal gebied was tot stand gebracht. Jammerlijk in het niet verzonk, tot stand gebracht bovendien door terreur, betaald met de Vrijheid.

En nu zijn de „barbaren“ gekomen. Ook voor de deur van mijnheer De Bruyn. Niet om hem in een concentratiekamp op te bergen, waarmede hij zijn goedgelovige volgzingers kopschuw heeft gemaakt tegen het nationaal-socialisme. Maar om hem uit te noodigen, zich — op kosten van het Duitse Rijk — ter plaatse met eigen ooren en eigen ooren te overtuigen.

Na een studiereis van twaalf dagen heeft mijnheer De Bruyn aan den afscheidsmaaltijd in Keulen woorden van lof en woorden van dank gesproken. Dat hoort zoo. Hij heeft zijn gastheeren ook tot een tegenbezoek uitgenodigd. Ook dat hoort zoo, al vrezen wij, dat hij zijn toekomstige gasten niet veel nieuws kan laten zien en nog meer heelmaal niet kan laten zien, wat ze in eigen land wel hebben.

Volkstheaters en een overeenkomstige organisatie als „Kraft durch Freude“ kennen wij nog slechts heel kort — en zeker niet dank zij mijnheer De Bruyn — en met het kwartje van Romme kun je slechts een zeker soort publiek van verbazing ondersteeven doen vallen.

Niettemin: het moet den heer De Bruyn vreemd te moede zijn geweest. De „barbaren“ kwamen... om kolen vuurs op zijn niet geheel onschuldig hoofd te stapelen.

Moge de warmte ook hem tot bezinning brengen en tot een rechtvaardiger oordeel over het Duitse... en Nederlandsche nationaal-socialisme!

No. 3719 telt af. „Nog vijf dagen“, zegt hij verheugd in zichzelf, „dan... word ik lid van de Nederlandsche Unie“.

Zoo is het, alle ontslagen boeven kunnen voor twee kwartjes, die zij met zakjes-plakken hebben verdiend, lid worden van de Nederlandsche Unie. Immers, je stapt maar een winkel binnen, betaalt twee kwartjes en je bent Unie-man of je tot nog toe inbreker was of niet.

Vooruit kameraden, stort voor een gaaf Nederland op

Postgiro

168.0000

Strijdfonds der N.S.B. - Utrecht

Het Rechtsfront aan het werk

Aan de leden van het Rechtsfront in Overijssel wordt medegedeeld, dat op Maandag 2 December 1940, des voormiddags 11 uur, in Hotel Rattink, Pikeursbaan 16 te Deventer, een „Propagandavergadering“ zal worden gehouden. Als spreker zal optreden kameraad Ponne, Inspecteur van Politie te Amsterdam.

De districtsleider v.h. Rechtsfront in Overijssel verzoekt de leden ook belangstellenden aan te sporen deze vergadering bij te wonen.

ABONNEERT U OP NIEUW NEDERLAND

Maandblad voor Economie, Staatskunde en Cultuur
f 2,25 per kwartaal — NENASU, Postbus 2, Leiden

De geneeskundige belangen der volksgemeenschap

AL diegenen, die zich vertrouwd hebben gemaakt met de gedachte, dat wij een nieuw tijdperk van onze geschiedenis tegemoet gaan, zullen moeten beseffen, dat wij, Nederlanders, den plicht hebben, ons volk een plaats in de nieuwe wereldorde te verschaffen, waardig aan ons verleden.

Daar moeten wij, Nederlanders, zelf voor zorgen. Wanneer wij dit doel goed voor oogen houden, dan is het zonder meer duidelijk, dat er op velerlei gebied een macht van werk te verzetten valt.

Zoo is het de taak van artsen, tandartsen, apothekers, kortom van allen die op eenigerlei wijze een deel van de zorg voor de volksgezondheid helpen dragen, hun beste krachten in te spannen om het peil van den gezondheidstoestand van ons volk, zoo hoog mogelijk op te voeren.

Niemand onzer zal ontkennen, dat b.v. het sterftecijfer in ons land een dermate gunstig beeld vertoont, dat wij daarop met recht trotsch kunnen zijn. En zoo is er meer, op vrijwel elk gebied, waar wij de vergelijking met andere landen niet behoeven te vrezen.

Dat mag echter nooit een reden zijn, om uit het oog te verliezen, dat wij ook in veel opzichten ten achter zijn gebleven. Onder meer wijs ik in dit verband op den toestand der lichamelijke opvoeding en b.v. de hopeloze versnippering van het ziekenfondswezen.

Velen, van goeden wille en met de beste voornemens beziel, hebben gepoogd in, en door medewerking van b.v. de Maatschappijen van Geneeskunst, van Tandheelkunde en van Pharmacie, misstanden uit den weg te ruimen, maar zij werden in hun streven steeds weer geremd door kleine groepsbelangen die op den voorgrond werden geschoven, welke uiteindelijk het tot stand komen van veel dat verbetering zou kunnen gebracht hebben, verhinderde.

Wanneer nu deze hierboven genoemde Maatschappijen, en ook het Ziekenfondswezen waren opgebouwd volgens het Leidersbeginsel, dan ware dit niet mogelijk geweest en zou elk plan tot verbetering naar werkelijke verdienste zijn beoordeeld, en niet in verband met de politieke richting van den voorsteller.

Wil men in deze dan ook tot daden komen — en het tijdperk, waarin eindeloze besprekingen in vergaderingen van Hoofdbesturen en Commissies doodliepen in praten, praten en nog eens praten, afgesloten beschouwen — dan is het noodzakelijk, dat men het Leiders-

beginsel aanvaardt.

Dan komt men tot eenheid op het gebied van de zoo belangrijke geneeskundige verzorging, dan bereikt men de voor onze Volksgezondheid zoo broodnodige eenheid in het ziekenfondswezen, dan moeten artsen, tandartsen, apothekers en andere — ieder in eigen verband — tot opbouw komen volgens de beginselen van een eenhoofdige leiding, een Eenhoofdige Leiding, onzelfzuchtig, die zich laat raden door de besten van de besten en die weet door te zetten datgene, wat in het belang van ons volk moet worden gegaat. Dan komt de mooie taak, voor hen, die met de geneeskundige verzorging van ons volk belast zijn, tot volle ontplooiing.

Laat men toch begrijpen, dat wij een grootschen tijd van vernieuwing, ook van ons volk tegemoet gaan, ons volk dat niet verdorven is, dat zich weer bewust moet worden van de vele krachten die het in zich heeft. Niemand die van goeden wille is, die wil medewerken aan een volksch ideaal, een gelukkig geestelijk en lichamelijk gezond Nederlandsch volk te scheppen, stooten wij af.

Afbreken wat goed is, willen wij niet, wij hopen — neen, wij rekenen op de medewerking van organen als de Maatschappijen van Geneeskunst, van Tandheelkunde en van Pharmacie, die ondanks tegenwerking veel goeds tot stand brachten, maar waar uitgeroemd moet worden

wat verdorven is.

Voor velen zal het moeilijk zijn het oude af te schudden en wij begrijpen die moeilijkheden, maar bedenkt dat juist degenen die een beroep kozen, waarbij een diep sociaal voelen onontbeerlijk is, voorop moeten gaan.

Uitsluitend zien naar het verleden betekent stilstand — ja, teruggang, en wij moeten vooruit.

Geeft u rekenschap van het grootsche wereldgebeuren, waarbij wij Nederlanders niet als afzijdige toeschouwers aan den kant moeten blijven staan.

Wij, Nederlanders, moeten helpen bouwen aan de nieuwe wereldorde, die komen moest en die komt.

Door dit te doen geven wij blijk onzen plicht te verstaan, dan verdedigen wij de Eer van een groot en sterk voorgelicht, dan kunnen wij tot zegen zijn van hen die na ons komen.

En van hen die het voorrecht hebben, mede te mogen werken aan de zorg voor de Volksgezondheid zij de zinspreuk:

De geneeskundige belangen der gemeenschap gaan vóór de gemeenschappelijke belangen van de geneeskundigen.

G. SCHALLIJ
Leider Medisch Front

Verantwoording Strijdfonds

VERJAARDAGEN:

Kring 75 f 18.70; id. 27 f 12.06½; id. 19 f 21.68½.

STRAATVERKOOP:

Post Nachtegaalstraat Utrecht f 0.23.

ALLERLEI:

Van sympathiseerende te Zeist f 1.73; busje groep 2 kr. 71 f 2.87; st. no. 35401 f 2.50; G. H. K. te R. f 3.—; ter eere der Unielever f 5.—; F. J. W. te N. f 5.—; van symp. te A. f 1.—; gift van kam. A. S. Seepers, Den Haag f 2.50; kam. uit Krententuin bijeen op 25-jarig huwelijksfeest van W. te Hoorn f 6.24; L. de B. te S. f 2.50; drs. J. P. J. E. te A. f 2.50; D. L. te IJmuiden f 1.—; R. te IJmuiden f 1.—; voor gezond volksbewustzijn f 5.—; J. te A. f 1.—; v. d. B. uit A. f 5.—; J. T. D. te Maastricht f 10.—; mej. G. te U. f 10.—; J. H. en J. H. H. P. te Groningen, inplaats van rooken, offeren voor het goede doel f 1.—; van een dame uit Dordrecht die nog niet goed durfde f 2.50.

Windlicht is gratis

Electrisch licht voor boerderijen, woonschepen, landhuizen —

Techn. Bur. WINDLICHT
Telefoon 55.38.38

Ruychaverstraat 15 — Den Haag

FAMILIEBERICHTEN

Tot onze droefheid is op 20 November overleden, Kameraad

GERRIT THOMAS SLOTHOUBER

Gep. Kolonel der Artillerie K.N.I.L.
Officier in de Orde van Oranje Nassau,

in den leeftijd van 56 jaren,

BATAVIA:
W. Pronk—Slothouber en kind
E. C. Pronk

NUNSPEET:
B. Slothouber
J. Slothouber—Haj. v. d. Meulen
en kinderen

LOCHEM:
J. Slothouber

LOCHEM, 20 November 1940
Dr. ten Bokkel Hulinkweg 11.

De teraardebestelling heeft plaats gehad op de Oude Begraafplaats te Lochem, Zaterdag 23 November.

DUTSCH

Schr. Onderw. f 0.12 p. les, f 0.50 per maand
Gratis proefles Inst. „KOEKOEK“
ROTTERDAM-Z. - TALINGSTRAAT 161 a

